

A csokoládé ára is abnormális emelkedést mutat. A csokoládé kilója 5.60—7.—korona. A kakaó is hihetetlenül drágább lett. Azelőtt 5.60 korona volt kilója, most pedig 8.50—10 korona. Sőt rövidesen még drágább lesz, mert a gyárosok jelenleg 10.20 koronáért kínálják a kereskedőknek az árut.

A szalámi-félék ára a tavalyi évhez képest 70—80 százalékkal emelkedett. Ez az emelkedés egész méltánytalan, mert január óta nem készítenek szalámit. Az árakat pedig még akkor állapították meg és most a szokásos havi 10% helyett 20—30%-kal emelik. Jelenleg 7.50—8 korona egy kiló szalámi. A nyers sonka beszerzési ára 5 koronára emelkedett, ami a kifőzés után 10 korona alapárnak felel meg, ami 100 százalékos emelkedésnek felel meg. A sonkakészlet rövidesen ki is merülhet, mert Prágában kiviteli tilalmat léptettek életbe. Ugyanez a veszély fenyeget Sváje kiviteli tilalma miatt az ementhali sajtnál is. A sajt ára 75 százalékkal emelkedett, de ha a kiviteli tilalom két hónapnál tovább nem tart, akkor nem lesz nagyobb hiány, mert a készlet május végéig fedezve van. Mostan 4.60—5.80 korona a sajt kilója.

A szappan-árakban 120 százalékos emelkedés észlelhető. Ennek a fontos háztartásbeli cikkek ára a zsiradék elárúsítók mesterséges áremelése miatt emelkedett ilyen hihetetlenül magasra. A szappan kilója jelenleg 2—2.40 korona. — A zsiradék elárúsítóknál ugyan indokolt a mérsékelt áremelés, de az árak rohamos felhajtása erősen sújtja a szappangyárosokat és közvetve a közönséget is.

A szappannal kapcsolatos cikkek, mint a gyertya, olajmécsek, faggyu szintén horribilis áremelkedést, közel 100 százalékos emelkedést mutatnak. Az a minőségű gyertya, melynek csomagja azelőtt 90 fillér volt, ma 1.80 korona és ez az ár még alacsony is, mert a kereskedők idejekorán gondoskodtak készletről.

szont a vármegye megalkotja magát, ami a vérszerződésen innen való állami szervezkedés idejébe esik és történelmi fejlődésnek van alávetve. A vármegye viszont a fejedelem szuverénitásától a maga részére visszavett egy darabot, úgy, hogy az állami szuverénitás a királyban és a vármegyékben áll.

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Magyarországban zsarnokság, elnyomás, üldözés a magyar nemzet intenciója szerint sohasem volt. Ez mindig egy türelmes ország volt, amelyben mindenkinek, aki magát méltóvá tette, szabad volt a belépés. Ez a magyar alkotmány egy vár volt, tele ajtókkal s ezzel a felirással: Hűség, tehetség, vitézség, önfeláldozás és aki ezt megértette, mindig felvételre a magyar kiváltságos rendbe.

Igen gyakran szemünkre vetik, hogy milyen egyfelvág magyar népség vagyunk. Így a Hunyadiak oláhok, a Zrinyiek horvátok, Petőfi tót és így tovább. Akkor megvallhatjuk az igazat, hogy voltaképpen nem sokan jöttek Árpáddal. Árpád, azt hiszem, egy bandérium élén lovagolt be, — hogy megalapítsa Magyarországot. De ha Petőfit, a Zrinyieket, Hunyadiakat szemünkre vetik, akkor az a válaszuk, hogy ez nekünk nem szégyen, sőt dicsőség.

Ahhoz hasonlatos ez, mint a népmesében olvassuk, ahol az van mondva, hogy a két kis árva elment bujdosni, étlen szomjan jártak és amikor találtak egy korty vizet, lehajoltak, hogy megigyák, akkor a gödröcske megszólalt: aki én belőlem iszik, az orosz-lánna változik. A másik kutnál megint leha-

Az árak emelkedése most már remélhetőleg megállapodott és csak néhány nem importálható cikkénél lehet a további áremelkedésre kilátás.

A képviselőház ülése.

— A Ház hódolata hadseregünknek. —

(Saját tudósítónktól.) A magyar képviselőház hétfőn újból összeült. Komoly méltósággal gyülekeztek a képviselők, igen sok a harctérről érkezett és a Ház üléseinek megszakadása után ezek azonnal visszatérnek a frontra, küzdeni. A képviselők részvétellel fordulnak Tisza István miniszterelnök felé, ki nek kisebbik öccse: Lajos, rendkívül súlyos sebbel fekszik, állandóan negyven fokos lázban. Az ellenzék vezetői is megjelentek.

Az ülés fél tizenegykor kezdődött.

Mikor Beöthy Pál megnyitotta az ülést, a miniszterelnök összehajtott fehér papírlappal a kezében fölállt, az országgyűlést megnyitó királyi kéziratot jelentette be.

Beöthy Pál elnök jelentvén, hogy a kéziratot átküldi a főrendiházhoz, többek közt ezeket mondotta:

— Néhány nap híján kilenc hónapja, hogy hadseregünk a harctéren áll. Amikor a magyar szent korona birodalmának országgyűlése királyi hívására ismét egybegyűlt, hogy halaszthatatlan törvényhozási teendőket elintézzék, mulasztást követne el a Ház, ha a legteljesebb elismerés, a legmelegebb háláhangján nem emlékezne meg vitéz hadseregünk küzdő, hős katonáiról s egyúttal szilárd bizalmának nem adna kifejezést jövőbeli működésük iránt.

Szent ügyünk igazságának tudatában, ilyen hős hadsereg s ilyen áldozatkész, egységes társadalomra támaszkodva, bizalommal kell hogy tekintsünk a jövő eseményei elé. Talán még igen hosszú, nehéz küzdelmek állanak előttünk minden téren, melyeket végig fogunk küzdeni lankadatlan eréllyel, betovázást nem ismerő határozottsággal, de ily tényezők birtokában nem maradhat el — előbb, vagy utóbb következésképpen — a kívánt, kiérdemelt eredmény: a becsület, az állam

joltak, az megszólalt: aki pedig én belőlem iszik, az farkassá változik. Így mentek tovább, míg egy olyanra találtak, amely azt válaszolta, hogy özzé változik, megitták és özzé változtak.

Hát ilyen a magyar génusz. Aki ennek a büvös alkotásaiba lép, ha iszik a orosz-lányomból, magyar orosz-lánna változik, mint Zrinyi, magyar farkassá, mint Hunyadi és magyar dicsőséggé, mint Petőfi. Ez a magyar génusz varázsa, amely hatalmasabb mindennél a világon és amelyből ered, hogy mi, akik kis bandériummal jöttünk be Árpáddal, ma tízmilliónál többen vagyunk abból a bandériumból. Tisztelt hölgyeim és uraim. Van északon egy ország, azt egy szegény sanyargatott testvérnép lakja, ezer tavak országának nevezik. Ma, amikor ide jöttem, az alatt az impresszió alatt álltam, hogy ez is Ezertavak országa, de itt ezertavak a falvak, városok, színmagyar népek, és ezeknek királya Szeged.

Itt van az a Magyarország, amely hivatva van arra, hogy a maga körében erkölcsileg, anyagilag dolgozzék, sokasodjék, gazdagodjék és amely megtölti a saját medrét. Kirádon és folyjon le Magyarország további vidékeire, ahol gyérebben áll a magyar és öntsék el az országot, mint régen volt, hogy a Kárpátok köre, a Duna partja mind olyan legyen, mint Szeged városának környéke, mint ez az áldott Alföld magyar szívével és ezen hullámok menjenek tovább, az idők végtelenségéig.

integritását, külső és belső tekintélyét és nyugodt továbbfejlődését hosszú időre biztosító, áldást hozó béke!

Javasolom a tisztelt Háznak, mikép a legfőbb Hadur, koronás királyunk iránti törhetetlen, meg nem ingatható és soha nem szülő hűségünk és ragaszkodásunk hangsúlyozása mellett fejezze ki a Ház legteljesebb elismerését, legmelegebb háláját s a jövőbe vetett szilárd bizalmát harcban álló katonáink hősiességének tekintetében, rójjá le kegyeletének részvételjes adóját elesett vitézeink fájdalommal érzésén s ezen határozatát hozza a hadsereg főparancsnoka, Frigyes főherceg tábornagy ő császári és királyi fensége tudomására, felkérve őt, hogy azt a hadsereggel megfelelően közölje.

A Ház a beszédet éljenzéssel fogadta s az elnök javaslatát egyhangulag elfogadta.

Az elnök erre rátért bejelentéseinek megtételére. Bemutatta a király táviratát, amelyvel megköszönte a Ház újévi hódolatát. Bejelentette, hogy a trónörökösnek fia született, hogy Berchtold távozott és helyébe Burian jött, valamint hogy Bilinski lemondott és helyébe Körbert neveztek ki. Azután közölte, hogy az országgyűlés hadban álló tagjai az országgyűlés mostani ülésszakára szabadságot kaptak. Bemutatta a hadban levő képviselők névsorát, amelyből kiderült, hogy a Ház nyolcvannégy tagja teljesít katonai szolgálatot. Bemutatta a kitüntetésben és előléptetésben részesített képviselők névsorát, majd — nagy figyelmet keltve — közölte, hogy a lapok jelentése szerint a Ház két tagja, Déry Zoltán és Zala Gyula minden valószínűség szerint ellenséges fogságba kerültek.

Mikor a jelentések hosszú sora véget ért, javasolta a Ház, hogy legközelebbi ülését április 20-án délelőtt tíz órakor tartsa és tűzze ki napirendül a legközelebbi ülés idejének és napirendjének megállapítását.

Javaslatát elfogadták és nyomban hitelesítették a jegyzőkönyvet, mire az ülés fél-tizenkettő felé véget ért.

Levél Konstantinápolyból.

Konstantinápoly április 17. A világháború eseményeinek tudósításai között a legkevesebb hírrel szerepel Törökország. A háborús Berlin, London, Páris, Nis és Szentpétervár mellett alig hallani valamit a háborús Konstantinápolyról, amely pedig legalább olyan érdekes, színes és mozgalmas, mint a többi harcoló nemzet fővárosa.

A szép keleti metropolis utcáin eddig alig látszott meg a háború. A kaukázusi és a szuezi harterek távol vannak, úgy, hogy a hivatalos jelentéseken kívül alig jut idáig onnan hír. A sebesülteket a köel eső vidékeken, Kis-Ázsiában, Szíriában és Palesztinában helyezik el. Egy sebesültet sem hoztak eddig Konstantinápolyba. Csak az mutatja a háború színeit, hogy a középületeken a török felhordas lobogón kívül ott van a német, osztrák és sok helyen a magyar zászló is. Általában Konstantinápolyban a szövetséges ragaszkodásával szeretik a németet és osztrákot, de minket — magyarokat — a testvérconzalmával.

Az élet itt alig változott. Élelmiszer- és liszthiány ismeretlen dolog. Az árak semmiiben sem emelkedtek. Moratórium van ugyan, de egész szűk térre szorítva. A vasutakat átvette a katonaság és a posta török kézbe ment át. A Dardanellák ostroma sem keltett nagyobb emóciót. A törökök tudják, hogy a Dardanellákon áttörni szinte lehetetlenség és hogy az ostromnak egyedül politikai célja van morális terrorral pánikot akarnak keltetni, mert úgy hiszik, hogy a mindig forrongó Konstantinápolyban ennek hatása alatt nép-